

Lovtidende A

2022

Udgivet den 16. februar 2022

6. februar 2022.

Nr. 228.

Bekendtgørelse om svovlindholdet i faste og flydende brændstoffer¹⁾

I medfør af § 7, stk. 1, nr. 2 og 4, § 44, stk. 1, § 67, § 73, § 80 og § 110, stk. 3, i lov om miljøbeskyttelse, jf. lov-bekendtgørelse nr. 100 af 19. januar 2022, og § 24, stk. 1, 3 og 4, § 32, § 39, § 43 b, § 45, stk. 2, § 45 c, stk. 2, § 48 og § 61 i lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 1165 af 25. november 2019, og § 30, stk. 1, § 45, stk. 1, og § 59, stk. 4, i lov om kemikalier, jf. lovbekendtgørelse nr. 115 af 26. januar 2017, som ændret ved lov nr. 806 af 9. juni 2020 og lov nr. 2214 af 29. december 2020, og efter forhandling med transportministeren, forsvarsministeren og erhvervsministeren, fastsættes:

Kapitel 1

Anvendelsesområde og definitioner

§ 1. Bekendtgørelsen omfatter kul, petroleumskoks (pet-coke) og andre faste fossile brændstoffer samt de flydende brændstoffer (olietyper), som er defineret i § 3.

Stk. 2. Bekendtgørelsens grænseværdier for svovlindholdet i flydende brændstoffer gælder ikke for brændstoffer, der

- 1) anvendes til forskning og testning,
- 2) er bestemt til forarbejdning inden endelig forbrænding,
- 3) skal forarbejdes i raffinaderiindustrien,
- 4) anvendes af orlogsskibe og andre skibe, der ejes eller benyttes af en stat, så længe skibet udelukkende benyttes i ikkekommerciel statstjeneste,
- 5) anvendes for at sikre et skibs sikkerhed eller menneskeliv på havet, eller
- 6) anvendes på et skib som følge af skade på skibet eller dets udstyr, under forudsætning af, at der efter skadens indtræden er blevet truffet alle rimelige forholdsregler med henblik på at forebygge eller minimere overskridende emissioner, og der omgående er truffet forholdsregler for at reparere skaden.

§ 2. Kapitel 3 omfatter

- 1) danske skibe,
- 2) udenlandske skibe på dansk søterritorium,
- 3) udenlandske skibe i den danske eksklusive økonomiske zone, i det omfang det er foreneligt med international ret,

- 4) danske platforme og platforme på dansk søterritorium eller på dansk kontinentalsokkelområde,
- 5) havne, og
- 6) leverandører af skibsbrændstoffer.

§ 3. I denne bekendtgørelse forstås ved:

- 1) Den Internationale Søfartsorganisation: The International Maritime Organization (IMO).
- 2) Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet: The Marine Environment Protection Committee (MEPC).
- 3) MARPOL-konventionen: Den internationale konvention om forebyggelse af forurening fra skibe, 1973/78, herunder protokollen af 1997, med senere ændringer.
- 4) MARPOL-konventionens bilag VI: Revideret bilag til MARPOL-konventionens Anneks VI om regler for forebyggelse af luftforurening fra skibe, ændringer vedtaget den 20. november 2020 ved resolution MEPC. 324(75) fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).
- 5) Cirkulære 864, revision 1: Cirkulære 864, revision 1 af 21. maj 2019 om retningslinjer for prøver til verifikation af svovlindholdet af skibsbrændstoffer anvendt på skibe fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).
- 6) Cirkulære 889: Cirkulære 889 af 7. december 2020 om retningslinjer for prøver til verifikation af svovlindholdet af skibsbrændstoffer om bord på skibe fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).
- 7) SOLAS-konventionen: Den internationale konvention om sikkerhed for menneskeliv på søen, 1974 med senere ændringer og tilhørende protokoller.
- 8) Fuelolie:
 - a) Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 51, 2710 19 68, 2710 20 31 eller 2710 20 35, 2710 20 39, eller
 - b) Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, bortset fra gasolie og skibsbrændstoffer, der ud fra deres destillationsgrænser henhører under de svære olier, der er bestemt til anvendelse som brænd-

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/802/EU af 11. maj 2016 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer, EU-Tidende 2016, nr. L 132, side 58.

- stof, og hvoraf mindre end 65 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 250° C efter ASTM D86-metoden. Kan destillationen ikke bestemmes efter ASTM D86-metoden, klassificeres olieprodukter som fuelolie.
- 9) Gasolie:
 - a) Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, som henhører under KN-kode 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 eller 2710 20 19, eller
 - b) Mineraloliebaserede flydende brændstoffer, med undtagelse af skibsbrændstoffer, hvoraf mindre end 65 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 250° C, og hvoraf mindst 85 % v/v (inklusive tab) destillerer ved 350° C efter ASTM D86-metoden.
 - 10) Skibsbrændstof: Mineraloliebaseret flydende brændstof, der er bestemt til eller anvendes om bord på skibe eller platforme, herunder brændstoffer som defineret i ISO 8217 version 2010. Det omfatter desuden ethvert mineraloliebaseret brændstof, der anvendes om bord på fartøjer til sejlads på indre vandveje, som defineret i direktiv 97/68, og på fritidsfartøjer, som defineret i direktiv 94/25.
 - 11) Marin dieselolie: Skibsbrændstof, som defineret for DMB-kvalitet i tabel i ISO 8217 version 2010, med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet.
 - 12) Marin gasolie: Skibsbrændstof, som defineret for DMX,DMA-og DMZ kvaliteter i tabel I i ISO 8217 version 2010, med undtagelse af henvisningen til svovlindholdet.
 - 13) Skibsbrændstof med lavt flammepunkt: Skibsbrændstof som gas eller væske, der har et flammepunkt, der er lavere end ellers tilladt i henhold til SOLAS-konventionen.
 - 14) Passagerskib: Skib, der befordrer flere end 12 passagerer.
 - 15) Rute fart: Skibsoverfart mellem de samme to eller flere havne, eller en række rejser fra og til den samme havn, uden at der lægges til andre steder
 - a) i henhold til en offentliggjort fartplan, eller
 - b) med så regelmæssige eller hyppige overfarter, at det svarer til en fartplan.
 - 16) Skib ved kaj: Skib, som er sikkert fortøjet eller ankret op i en havn i forbindelse med lastning, losning og ophold (hotelling), herunder de tidsrum, hvor der ikke sker ladvirksomhed.
 - 17) Fyringsanlæg: Ethvert teknisk apparatur, hvori brændstoffer forbrændes med henblik på anvendelse af den producerede varme.
 - 18) Markedsføring: Forsyning eller stillen til rådighed for tredjemand, mod eller uden betaling af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, bortset fra forsyning eller stillen til rådighed af skibsbrændstoffer til eksport i skibes fragttanke.
 - 19) SO_x-kontrolområde: Havområder som defineret af Den Internationale Søfartsorganisation i henhold til MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 14.
 - 20) % m/m: Procent efter vægt (vægtprocent).
 - 21) % v/v: Procent efter volumen (volumenprocent).
 - 22) Emissionsreduktionsmetoder: Ethvert tilbehør, materiale, anordning eller apparat, til anbringelse i et skib eller anden procedure, alternativ fuelolie, eller metode til overholdelse af kravene, der anvendes som et alternativ til skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, som opfylder de krav, der er fastsat i denne bekendtgørelse, som kan kontrolleres, kvantificeres og håndhæves.
 - 23) ASTM-metode: Prøvemethoder, der er fastlagt af American Society for Testing and Materials (ASTM) i 1976-udgaven af standarddefinitioner og specifikationer for mineralolieprodukter og smøremidler.
 - 24) Svovlindhold i skibsbrændstof: Koncentrationen af svovl i skibsbrændstoffer i % m/m som testet i overensstemmelse med retningslinjerne i MARPOL-konventionens Anneks VI.
 - 25) MARPOL-prøve: En prøve af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, der tages under leveringen til skibe (MARPOL delivered sample).
 - 26) I-brug-prøve: En prøve af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord, der er i brug på skibe på prøvetagningstidspunktet (In-use sample).
 - 27) Om-bord-prøve: En prøve af skibsbrændstoffer til forbrænding om bord på skibe, der påtænkes brugt som skibsbrændstof på skibet, eller som transporteres om bord til brug herfor (On board sample).

Kapitel 2

Brændstoffer, bortset fra skibsbrændstoffer

§ 4. Brændstoffer, bortset fra skibsbrændstoffer, må kun anvendes, hvis de overholder følgende grænseværdier for svovl:

- 1) 0,9 % m/m for kul og andre fossile faste brændstoffer.
- 2) 1,0 % for petroleumskoks (pet-coke).
- 3) 1,0 % m/m for fuelolie.
- 4) 0,1 % m/m for gasolie.

Stk. 2. Grænseværdierne for fossile faste brændstoffer, jf. stk. 1, nr. 1 og 2, gælder for brændsel med et vandindhold på 0 % m/m og reduceres forholdsmæssigt ved vandindhold over 0 % m/m.

Stk. 3. Grænseværdien, jf. stk. 1, nr. 3, finder ikke anvendelse på fuelolie der anvendes

- 1) i fyringsanlæg, som er omfattet af kapitel III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU, og som overholder emissionsgrænserne for SO₂ for sådanne anlæg, der er anført i bilag V til nævnte direktiv, eller, hvis disse emissionsgrænseværdier ikke finder anvendelse i medfør af nævnte direktiv, for hvilke de månedlige gennemsnitlige SO₂-emissioner ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis,
- 2) i fyringsanlæg, som ikke er omfattet af nr. 1, og hvis månedlige gennemsnitlige SO₂-emissioner ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis, eller

- 3) til forbrænding i raffinaderier, hvis de gennemsnitlige månedlige SO₂-emissioner for alle raffinaderiets anlæg, uanset typen af brændstof eller brændstokkombinationer, men undtagen fyringsanlæg, der er omfattet af nr. 1, gasturbiner og gasmotorer, ikke overstiger 1 700 mg/Nm³ med et iltindhold i røggassen på 3 % vol. på tør basis.

§ 5. Miljøstyrelsen kan give tilladelse til anvendelse af kul og andre fossile faste brændstoffer med højere svovlindhold end angivet i § 4.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse efter stk. 1 skal være skriftlig. Ansøgningen indgives til Miljøstyrelsen. Ansøgningen skal indeholde begrundelse for, at det af produktionstekniske grunde er nødvendigt at anvende sådanne brændstoffer, eller dokumentation for, at der ved brug af afsvovlingsanlæg eller på anden måde kan opnås en reduktion af SO₂-emissionen, der svarer til anvendelse af brændstoffer, der overholder grænseværdierne i § 4.

Kapitel 3

Skibsbrændstoffer

Markedsføring

§ 6. Der må ikke markedsføres skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger:

- 1) 0,1 % m/m for marin gasolie.
- 2) 1,5 % m/m for marin dieselolie.

Stk. 2. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal ved levering til skibe med en bruttotonnage større end 400 eller disses bunkringsfaciliteter i havn og til platforme udlevere en bunkerleveringsnote med de i bilag 1 angivne oplysninger til den i § 8 nævnte person.

Stk. 3. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal ved levering til skibe med en bruttotonnage større end 400 og til platforme i fællesskab med den i § 8 nævnte person underskrive og forsegle en repræsentativ MARPOL-prøve af det skibsbrændstof, som er leveret. Prøven underskrives og forsegles først, når bunkeroperationen er tilendebragt og skal derefter opbevares i overensstemmelse med § 8.

Stk. 4. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal opbevare genpart af den kvitterede bunkerleveringsnote, jf. § 8, i mindst tre år fra leveringstidspunktet. Noten skal forevises på forlangende af tilsynsmyndigheden.

Stk. 5. Reglerne i stk. 3 for så vidt angår den forseglede repræsentative prøve finder ikke anvendelse på skibe, der sejler i indenrigsfart.

§ 7. Den, der markedsfører skibsbrændstoffer, skal til Miljøstyrelsen skriftligt oplyse navn, adresse, CVR-nummer og CVR-P-nummer senest 14 dage, før den pågældende påbegynder markedsføring.

Forpligtelser ved modtagelse af skibsbrændstof

§ 8. Skibsføreren, den for platformen ansvarlige eller den, han bemyndiger hertil, skal på en genpart af bunkerleveringsnoten kvittere for modtagelsen af skibsbrændstoffet, når bunkeroperationen er tilendebragt. Den originale bunkerleveringsnote skal opbevares på skibet eller platformen i

mindst tre år fra leveringstidspunktet. Noten skal forevises på forlangende af tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. For skibe i fast rutefart, der benytter egne bunkringsfaciliteter i havn, kan bunkerleveringsnoten underskrives af den ansvarlige for disse faciliteter. Den originale bunkerleveringsnote kan herefter opbevares i rederiets varetægt, men en kopi af noten skal opbevares om bord på skibene.

Stk. 3. Skibsføreren, den for platformen ansvarlige eller den, han bemyndiger hertil, skal på den i § 6, stk. 3, angivne prøve af det leverede skibsbrændstof kvittere for modtagelsen af prøven. Brændstofprøven skal opbevares i skibets eller platformens varetægt, indtil den pågældende olie er forbrugt, dog mindst 12 måneder fra leveringstidspunktet.

Stk. 4. Skibe i fast rutefart kan vælge at opbevare brandstofprøven i rederiets varetægt og i denne forbindelse kan kvitteringen for modtagelsen af prøven udføres af den ansvarlige for bunkringsfaciliteten i havn.

Stk. 5. Reglerne i stk. 1-4 for så vidt angår den forseglede repræsentative prøve finder ikke anvendelse på skibe, der sejler i indenrigsfart.

Anvendelse og transport af skibsbrændstof

§ 9. Der må ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 0,50 % m/m, jf. dog §§ 11-12.

Stk. 2. Fra og med den 1. marts 2020 må svovlindholdet i det skibsbrændstof, der transporteres til anvendelse om bord ikke overstige 0,50 % m/m.

Stk. 3. Skibsbrændstofferne skal desuden overholde følgende krav:

- 1) Hvis brændstoffet består af blandinger af kulbrinter stammende fra raffinering af råolie, må der kun iblandes små mængder tilsætningsstoffer med henblik på forbedring af ydeevnen.
- 2) Brændstoffet skal være fri for uorganisk syre.
- 3) Brændstoffet må ikke indeholde noget tilsat stof eller kemisk affald, som
 - a) er til fare for skibes sikkerhed eller har negativ indflydelse på maskineriets ydeevne,
 - b) er skadeligt for mandskabet, eller
 - c) bidrager til yderligere forurening af luften.

Stk. 4. På platforme gælder stk. 1 ikke for skibsbrændstoffer, der anvendes til:

- 1) Afbrænding af stoffer, der udelukkende og direkte er en følge af efterforskning, udvinding og dertil hørende behandling på platformen af mineralforekomster i havbunden, herunder afbrænding af kulbrinter og afgravninger, mudder og stimuleringsvæske under udførelse af borehuller og prøvearbejder samt afbrænding som følge af kritiske situationer.
- 2) Drift af forbrændingsmotorer eller turbiner, der udelukkende benyttes til efterforskning, udvinding og dertil hørende behandling på platformen af mineralforekomster fra havbunden.

Skærpede regler for anvendelsen af skibsbrændstoffer

§ 10. Passagerskibe i rutefart udenfor SO_x-kontrolområder til og fra havne i Den Europæiske Union må ikke

anvende skibsbrændstoffer med et højere svovlindhold end grænseværdien i § 9, stk. 1.

§ 11. I SO_x-kontrolområder må der ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 0,10 % m/m.

Stk. 2. Hvis skibet tillige benytter brændstoffer med et højere svovlindhold end de i stk. 1 nævnte, skal brændstofs-systemet være skyllet igennem så betids, at det svovlfattige brændstof kan benyttes straks ved indsejling i et SO_x-kontrolområde.

§ 12. På skibe, der ligger ved kaj udenfor SO_x-kontrolområder i Den Europæiske Union, må der ikke anvendes et brændstof med et svovlindhold, der overstiger 0,10 % m/m.

§ 13. Skift mellem brændstoffer, der opfylder kravene i §§ 9-12, og andre skibsbrændstoffer skal i hvert enkelt tilfælde angives i en logbog med oplysning om indholdet af det i §§ 9-12 nævnte brændstof i hver enkelt tank med dette indhold samt dato, tid og skibets position. Angivelsen skal ske for det tidspunkt, hvor brændstofs-systemet er skyllet igennem.

Utilgængelighed af skibsbrændstof, der overholder kravene

§ 14. Danske skibe skal underrette Miljøstyrelsen og rette myndighed i den pågældende destinationshavn, hvis skibet ikke kan købe skibsbrændstof, som opfylder kravene i denne bekendtgørelse.

Forsøg med nye emissionsreduktionsmetoder

§ 15. Miljøstyrelsen kan godkende forsøg med nye emissionsreduktionsmetoder for danske skibe samt for skibe, der sejler i dansk søterritorium og den eksklusive økonomiske zone. Under godkendte forsøg er anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 9-12 ikke påkrævet, forudsat at

- 1) alle medvirkende skibe installerer manipulationssikret udstyr til kontinuerlig overvågning af røggasemissionerne og anvender dette udstyr i hele forsøgsperioden,
- 2) ingen medvirkende skibe opnår emissionsreduktioner, der er ringere end dem, der ville være opnået ved hjælp af de grænseværdier for brændstoffernes svovlindhold, der er fastlagt i §§ 9-12,
- 3) der i hele forsøgsperioden findes passende systemer til håndtering af affald fra teknologierne til emissionsreduktion, og
- 4) der i hele forsøgsperioden foretages en vurdering af virkningerne på havmiljøet, navnlig på økosystemer i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger.

Stk. 2. Ansøgning om godkendelse efter stk. 1 skal være skriftlig. Ansøgningen indgives til Miljøstyrelsen. Ansøgningen skal indeholde tilstrækkeligt detaljerede oplysninger til at vurdere, om de i stk. 1 nævnte vilkår kan overholdes.

§ 16. Godkendelse efter § 15 skal angive det tidspunkt, hvor forsøget tidligst må påbegyndes, og hvor det senest skal være afsluttet. Begyndelsestidspunktet skal være mindst seks måneder efter, at Miljøstyrelsen har meddelt tilladelsen,

og godkendelsen kan højst gives for en periode på 18 måneder.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for forsøget, skal fremsende de fuldstændige forsøgsresultater til Miljøstyrelsen.

Anvendelse af emissionsreduktionsmetoder

§ 17. Skibe på dansk søterritorium og i den eksklusive økonomiske zone kan anvende emissionsreduktionsmetoder som alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 9-12, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Skibe der anvender emissionsreduktionsmetoder, skal til stadighed opnå reduktioner i SO₂-emissioner, der mindst svarer til de reduktioner, der ville være opnået ved anvendelse af skibsbrændstoffer, der opfylder kravene i §§ 9-12. Emissionsreduktionsmetoder skal opfylde de kriterier, der er angivet i bilag 2. Ækvivalente emissionsværdier bestemmes i overensstemmelse med bilag 3.

Stk. 3. Uanset stk. 1 og 2, må der ikke anvendes skibsbrændstoffer med et svovlindhold, der overstiger 3,50 % m/m, bortset fra skibsbrændstoffer til skibe, som anvender emissionsreduktionsmetoder, der fungerer i lukkede systemer.

Prøvetagningssteder til brug for udtagning af i-brug-prøver

§ 18. Skibe skal have indrettet eller udpeget et eller flere prøvetagningssteder, så der kan udtages repræsentative i-brug-prøver i overensstemmelse med retningslinjerne i cirkulære 864, revision 1, fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).

Stk. 2. Skibe, der er konstrueret før den 1. april 2022, skal have indrettet eller udpeget prøvetagningssteder til brug for udtagning af i-brug-prøver i overensstemmelse med stk. 1, senest ved skibets første fornyelsessyn, jf. MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 5.1.2, der udføres den 1. april 2023 eller derefter.

Stk. 3. Stk. 1 og 2 gælder ikke for brændstofs-servicesystemer for skibsbrændstof med et lavt flammepunkt til forbrænding eller drift om bord på skibet.

Kapitel 4

Modtagefaciliteter

§ 19. I havne, som anløbes af skibe, der vil aflevere rester fra rensning af udstødningsgas, skal havnebestyrelsen eller den for havnen eller pladsen ansvarlige sørge for, at der etableres en ordning til modtagelse af dette affald.

Kapitel 5

Offentliggørelse af navne på rederier

§ 20. Miljøstyrelsen kan i tilfælde, hvor anklagemyndigheden har sendt et bødeforelæg, jf. retsplejelovens § 832, til et rederi for overtrædelse af §§ 11, 15 eller 17, jf. § 30, stk. 1, nr. 1-3, offentliggøre navnet på det pågældende rederi, hvis bødeforelægget vedrører en bøde på 200.000 kr. eller derover.

Stk. 2. Der må ikke ske offentliggørelse efter stk. 1, hvor der er forbud mod offentlig gengivelse af den juridiske persons navn, jf. retsplejelovens § 31, stk. 2.

§ 21. Miljøstyrelsen kan i tilfælde, hvor anklagemyndigheden har rejst tiltale, jf. retsplejelovens § 834, mod et rederi for overtrædelse af §§ 11, 15 eller 17, offentliggøre navnet på det pågældende rederi, hvis anklageskriftet indeholder påstand om betaling af bøde på 200.000 kr. eller derover. Hvis anklageskriftet ikke indeholder påstand om bødens størrelse, kan Miljøstyrelsen offentliggøre navnet på rederiet, hvis det på Miljøstyrelsens foranledning bliver oplyst af anklagemyndigheden, at denne vil nedlægge påstand om betaling af bøde på 200.000 kr. eller derover.

§ 22. Offentliggørelsen kan udover navnet på rederiet indeholde oplysninger om

- 1) navnet på skibet,
- 2) skibets flagstat,
- 3) olieprøvens svovlindhold,
- 4) dato for udtagelse af olieprøve, og
- 5) bødestørrelsen.

Stk. 2. I tilfælde hvor der er sket en overtrædelse af §§ 15 eller 17, kan det offentliggøres, hvilke vilkår om den emissionsreducerende metode, som er overtrådt.

Stk. 3. I forbindelse med offentliggørelsen skal der oplyses om reglerne for bødeforelæg og tiltalerejsning, herunder at der ved udsendelse af bødeforelæg eller ved tiltalerejsning ikke er taget endelig stilling.

§ 23. Offentliggørelsen efter §§ 20-22, sker på Miljøstyrelsens hjemmeside.

Stk. 2. Offentliggørelsen må tidligst ske 3 uger efter anklagemyndigheden har udsendt bødeforelægget eller rejst tiltale mod rederiet.

Stk. 3. Miljøstyrelsen berigtiger straks oplysningerne om rederiet, hvis bødeforelægget ændres eller opgives, eller tiltale frafalder. Miljøstyrelsen berigtiger også oplysningerne, hvis rederiet ved endelig dom frikendes eller idømmes bøde på under 200.000 kr.

Kapitel 6

Kontrol-, klage- og straffebestemmelser

§ 24. Kommunalbestyrelsen fører tilsyn med

- 1) overholdelsen af grænseværdierne i § 4 og
- 2) overholdelse af vilkår fastsat i forbindelse med tilladelser efter § 5.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen foretager en stikprøvevis kontrol af flydende brændstoffer med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof.

Stk. 3. I det omfang, at kommunalbestyrelsen har foretaget kontrol efter stk. 2, udarbejder kommunalbestyrelsen en kortfattet årlig rapport om resultaterne af kontrollen og overholdelsen af svovlgrænseværdierne i § 4. Rapporten skal være Miljøstyrelsen i hænde senest den 31. maj i året efter det år, rapporten vedrører.

§ 25. Det i § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte tilsyn føres af Miljøstyrelsen for virksomheder, der er omfattet af styrelsens godkendelses- eller tilsynskompetence i medfør af bekendtgørelse om godkendelse af listevirksomhed.

§ 26. Tilsyn og kontrol med overholdelse af bestemmelserne i §§ 6-19 i denne bekendtgørelse udøves af Miljøstyrelsen. Søfartsstyrelsen bistår Miljøstyrelsen for så vidt angår Miljøstyrelsens tilsyn med skibe. Søfartsstyrelsen bebyrdes i den forbindelse til at anvende beføjelserne i § 45, stk. 2, i lov om beskyttelse af havmiljøet.

Stk. 2. Prøveudtagning foretages med tilstrækkelig hyppighed, i tilstrækkelige mængder og på en sådan måde, at de udtagne prøver er repræsentative for det undersøgte brændstof og for det brændstof, der anvendes af skibe, der befinder sig indenfor relevante havområder og havne.

Stk. 3. Som udgangspunkt anvendes følgende prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder:

- 1) Prøvetagning af MARPOL-prøver med efterfølgende analyse af skibsbrændstoffets svovlindhold. Prøverne tages i overensstemmelse med retningslinjerne i MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 18.8.1.
- 2) Prøvetagning af i-brug-prøver til brug for analyse af skibsbrændstoffets svovlindhold. Prøverne tages i overensstemmelse med retningslinjerne i cirkulære 864, revision 1, fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).
- 3) Prøvetagning af om-bord-prøver til brug for analyse af skibsbrændstoffets svovlindhold. Prøverne tages i overensstemmelse med retningslinjerne i cirkulære 889 fra Den Internationale Søfartsorganisations Komité til Beskyttelse af Havmiljøet (MEPC).
- 4) Inspektion af logbogen foreskrevet af administrationen og bunkerleveringsnoter.

Stk. 4. Miljøstyrelsen kan anvende andre prøvetagnings-, analyse- og inspektionsmetoder som supplement til de i stk. 3 anførte metoder.

§ 27. Skibe, hvor der ifølge bunkerleveringsnoten anvendes brændstoffer med et højere svovlindhold end tilladt i §§ 9-12, kan tilbageholdes, indtil forholdene er bragt i overensstemmelse med disse regler.

Stk. 2. I vurderingen af, om et skib skal tilbageholdes, kan blandt andet følgende omstændigheder indgå:

- 1) Om den ansvarlige for skibet kan dokumentere de tiltag, der er taget for at leve op til kravene i denne bekendtgørelse.
- 2) Om den ansvarlige for skibet kan dokumentere, at der, inden for skibets rute, er forsøgt at købe forskriftmæssigt brændstof, og at dette ikke var muligt, herunder hvorvidt den ansvarlige for skibet har underrettet myndighederne om, at der ikke har været mulighed for at købe forskriftmæssigt brændstof, da dette ikke har været tilgængeligt inden for skibets rute.

§ 28. Som referencemethode til bestemmelse af svovlindholdet i flydende brændstoffer benyttes ISO-metode 8754 (2003) eller EN/ISO 14596 (2007).

Stk. 2. For at bestemme, om skibsbrændstoffer, der leveres til og anvendes om bord på skibe, overholder de svovlgrænser, der kræves i § 9, og §§ 11-12, anvendes verifikationsproceduren for brændselsolieprøver i henhold til MARPOL-konventionens Anneks VI, bilag VI.

§ 29. Miljøstyrelsens afgørelser efter denne bekendtgørelse kan ikke påklages til anden administrativ myndighed.

§ 30. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

- 1) anvender brændstoffer, herunder skibsbrændstoffer, med et højere svovlindhold end de i §§ 4 og 9-12 nævnte, uden tilladelse efter §§ 5 eller 15,
- 2) overtræder vilkår i en tilladelse efter §§ 6 eller 15,
- 3) anvender emissionsreduktionsmetoder, der ikke overholder kravene i § 17,
- 4) transporterer skibsbrændstoffer til anvendelse om bord med et højere svovlindhold end det i § 9, stk. 2 nævnte,
- 5) markedsfører skibsbrændstoffer med et højere svovlindhold end det i § 6, stk. 1, nævnte,
- 6) undlader at udlevere en underskrevet bunkerleveringsnote eller afgiver urigtige oplysninger i noten, jf. § 6, stk. 2,
- 7) undlader at underskrive, forsegle og opbevare en repræsentativ brændstofprøve, jf. § 6, stk. 3,
- 8) undlader at opbevare genpart af den kvitterede bunkerleveringsnote, jf. § 6, stk. 4,
- 9) undlader anmeldelse efter § 7,
- 10) undlader at kvittere for eller at opbevare en bunkerleveringsnote eller at kvittere på eller opbevare en brændstofprøve i overensstemmelse med § 8,

- 11) undlader at foretage optegnelser som angivet i § 13, eller afgiver urigtige oplysninger i logbogen,
- 12) undlader at afrapportere forsøg efter § 16, stk. 2, eller
- 13) undlader at etablere en modtageordning efter § 19.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år, hvis overtrædelserne er begået forsætligt eller ved grov uagtsomhed, og hvis der ved overtrædelserne er

- 1) voldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor eller
- 2) opnået eller tilsigtet en økonomisk fordel for den pågældende selv eller andre, herunder ved besparelser.

Stk. 3. Stk. 2 finder ikke anvendelse på overtrædelser begået fra udenlandske skibe, medmindre overtrædelserne er begået i indre territorialt farvand. For overtrædelser begået fra udenlandske skibe i ydre territorialt farvand kan straffen stige til fængsel i indtil 2 år, hvis der er tale om forsætlig og alvorlig forurening af havmiljøet.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 7

Ikrafttrædelse

§ 31. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. april 2022.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1220 af 22. november 2019 om svovlindholdet i faste og flydende brændstoffer ophæves.

Miljøministeriet, den 6. februar 2022

LEA WERMELIN

/ Morten Pedersen

Bilag 1**Oplysninger der skal medtages i bunkerleveringsnoten, jf. § 6**

1. Det modtagende skibs navn og IMO-nr.
 2. Havn, hvor skibsbrændstoffet leveres.
 3. Dato for leveringen.
 4. Navn, adresse og telefonnummer for leverandør af brændstoffet til skibet.
 5. Produktets navn(e).
 6. Mængde i tons (metriske tons).
 7. Vægtfylde ved 15° C (kg/m³).
 8. Svovlindholdet i den pågældende olie (% m/m).
 9. En erklæring fra brændstofleverandørens repræsentant, der er underskrevet og bekræfter, at det leverede brændstof overholder MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 18.3, og at svovlindholdet af det leverede brændstof ikke overskrider følgende:
 - a) Grænseværdien angivet i MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 14.1
 - b) Grænseværdien angivet i MARPOL-konventionens Anneks VI, regel 14.4; eller
 - c) Modtagers specificerede grænseværdi på _____ (% m/m), som foretaget af brændstofleverandørens repræsentant og på baggrund af modtagers notifikation, at brændstoffet er påregnet anvendt:
 - . 1 i kombination med en ækvivalent løsning til overholdelse i henhold til regel 4 i MARPOL-konventionens Anneks VI; eller
 - . 2 har en relevant dispensation til at udføre skibsforsøg for svovlemmissions reduktion og- kontrolteknologi forskning og i henhold til regel 3.2 i MARPOL-konventionens Anneks VI.
- Erklæringen skal udfyldes af brændstofleverandørens repræsentant ved at afkrydse de ovenstående bokse med et kryds (x).

Bilag 2**Kriterier for anvendelse af emissionsreduktionsmetoder omhandlet i § 17**

De emissionsreduktionsmetoder, der er omhandlet i § 17, skal mindst opfylde de kriterier, der er anført i følgende instrumenter alt efter, hvilket instrument der er relevant:

Emissionsreduktionsmetode	Anvendelseskriterier
Blanding af skibsbrændstof og fordampet gas	Kommissionens afgørelse 2010/769/EU af 13. december 2010 om fastlæggelse af kriterier for LNG-tankskibes anvendelse af teknologiske metoder som alternativ til anvendelse af skibsbrændstoffer med lavt svovlindhold, der opfylder kravene i artikel 4b i Rådets direktiv (EU) 2016/103 af 27. januar 2016 om begrænsning af svovlindholdet i visse flydende brændstoffer som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/802 af 11. maj 2016 om svovlindholdet i skibsbrændstoffer.
Rensningssystemer til udstødningsgas	Resolution MEPC. 259(68) vedtaget den 15. maj 2015 Vaskevand fra anvendelse af rensningssystemer til udstødningsgas, hvor der anvendes kemiske stoffer, tilsætningsstoffer, blandinger og relevante kemikalier, der dannes på stedet, jf. punkt 10.1.6.1. i resolution MEPC. 259(68) må ikke udledes i havet, herunder i beskyttede trafikhavne, anløbssteder og flodmundinger, medmindre skibsoperatøren har påvist, at sådant vaskevand ikke har nogen væsentlige negative virkninger på og ikke udgør nogen risiko for menneskers sundhed og miljøet. Hvis det kemikalie, der anvendes, er kaustisk soda, er det tilstrækkeligt, at vaskevandet lever op til kravene i resolution MEPC. 259(68), og at dets pH-værdi ikke overskrider 8,0.
Biobrændstof	Anvendelse af biobrændstof som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, der overholder relevante CEN- og ISO-standarder. Blandinger af biobrændstof og skibsbrændstof skal overholde de i dette direktivs artikel 3a, artikel 4a, stk. 1, 1a og 4 og artikel 4b fastsatte svovlstandarde.

Bilag 3**Ækvivalente emissionsværdier for emissionsreduktionsmetoder som omhandlet i § 17**

Svovlgrænser for skibsbrændstof som omhandlet i §§ 12 - 13 og i regel 14.1 og 14.4 i MARPOL-konventionens Anneks VI og ækvivalente emissionsværdier som omhandlet i § 17:

Svovlindhold i skibsbrændstof (% m/m)	Forholdet mellem emission af SO ₂ (ppm) og CO ₂ (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Bemærk:

- Anvendelse af emissionsgrænser i forholdet mellem CO₂ og SO₂ gælder kun, når der anvendes oliebase-ret destillat eller residuale fuelolier.
- I begrundede tilfælde, hvor CO₂-koncentrationer reduceres af enheden til rensning af udstødningsgas (EGC-enheden), kan CO₂-koncentrationen måles ved EGC-enhedens indtag under forudsætning af, at korrektheden af en sådan metodologi kan demonstreres klart.